ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: PS. DIONYSIUS AREOPAGITA. PS. ORIGENES. PS. EUSEBIUS CREMONENSIS. PS. AUGUSTINUS. PS. CYRILLUS HIEROSOLYMITANUS. ANSELMUS CANTUARIENSIS. PS. ANASTASIUS SINAITA. HONORIUS AUGUSTODUNENSIS. ROBERTUS REMENSIS. THEOBALDUS DE SEXANNIA. HENRICUS DE LANGENSTEIN. IOHANNES MAGISTER. BONAVENTURA. IOHANNES DE FONTE. PETRUS LOMBARDUS. U.A.

6. Jahrzehnt 15. Jh. Seite 233r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36940

Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

233

et huiusmodi. Quarta gelo in dimis q
ad aliq de non stat sed relative
dicit.

Pseudo dispinco vicesima tria
g tinet septem geloes. Prima q
psona di ad se et di sm subam
et di sigillatim de quibz psona
Nam pr e psona filiq est psona
ss est psona et tri no dicuntur
una psona si tres. Et nomis. Ex
Vigr et Augy locum p primo tpe
quo nomen psone non erat publice
impositum ad sinu relatoz nec ad
sicut rem relatam licet in ista
qualitate eam se no importet q
sicut correlativi sunt nec relata. Secunda
est q ab ia regula q nota que
subam sunt dicant sigillatim de
omnibz psonis et sunt in singulari
excepit no psona qs de tribus
sunt no di in singulari si in pli
Ter a gelo q greci dicunt tres
subas i. tres yppostases et vnam
essencia nos latini dicimus vnam
subam vna essencia si tres psonas
Quarta no dicimus tres deos quia
septuaginta quidem nec dicimus tres esse
das vel plas ne in sua equitate
nulla integrat diuisitas dicimus aut
tres psonas qr et si septuaginta non
dicit non tri condicit et ne et in
deo intelligent singulari ul solitudo
si vnitas et trinitas. Quarta gelo q di
no est confitendum singulariter et solli
tudo psoz plurialitatem excludit
nec diuersi q diuisitas vnitatem
essenc tollit. Sexta g in trinitate
nulla e diuisitas et si aliqn inve
nitur dicti tres psone diuersas di
distinctas. Septima g q in deo
non e diuisitas nec multiplicitas
deus no est deus multiplex
si trinus et vnus

Hic diligenter distinco vista septe
gtinq q conclusioes prima in dia
vnus deus nitibus deorum excludit
nec nam trinitas i dinitate excludit
ponit. Hic tri di vnq pr ul vnus
filiq et huiusmodi. Raco dicti hic est q
non sunt multi pres vel filij multi
et de similibz. Secunda gelo cum
dicimus plures esse psonas in deo
vel pluralitate psoz singularitate
atq solitudinem excludimus no di
uersitate vel multiplicitate ibi
ponimus. Tertia cu dicimus tres
psonas nomine trinitatis no equitate
nec in deo ponimus aut aliqm diffe
rentia si no tm est hic hec psona
ul illa ul hec et illa et illa et illa et
no alia signifimus. Quarta g cu dicimus
duo sunt pa et fi no dualitate
equitate ibi ponimus si hc significat
q no est tm pat nec tm filius et
hic no est ille. Quinta g q cu dicit
distincte sunt psone vel distinctio
est in psonis g fundam alt pmi
tioni excludimus et hanc no esse
illam significat. Sextam gelusio
q cu dicit alia et alia psona no
diuisitate ibi ponimus si confusio
sabellitana excludit. Septima
q cons ibi accipit distinctio quo
distractio et ggtue ibi di esse
distractio vel distinctio no diuisitas
vel diuisio vel separatio. Octava
gelusio q cum di trinitas idem
in singulari ut cu dicit tres
psone et sicut no pt dici pat
est tres psone ita no pt dici
pat est trinitas. Nona g q cu
ysidorus dicit q vnitas est singla
tio accipit singulare pro eo
q alij accipiunt vnu. Cum vero